

Medlemmers Opmærksomhed, at Spørgsmaalene om Landbrugskreditforholdene og om Brugsbesiddelsesformen med Hensyn til Adgang til Jord have været stærkt fremme som Genstand for Debat, saavel paa Møder, det være sig politiske eller faglige Møder, som i Pressen, det være sig i Dagspressen eller i Fagpressen, ja, ogsaa gennem selvstændige Afhandlinger i Pjeceform. Det er Spørgsmaal, som samle Opmærksomheden om sig tættere og tættere, Spørgsmaal, som alle og enhver, der beskæftige sig med Politik i Nutid og Fremtid, ville blive stillede overfor og maa tage Stilling til.

Ved første Behandling af Forslaget om Oprettelse af Husmandsbrug i Folketinget i 1908—09 rejstes Spørgsmaalet om Adgang til offentligt Fæste i Forbindelse med denne Lov. Jeg modsatte mig, at dette nye Spørgsmaal bragtes indenfor Rammen af den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade; men idet jeg erkendte, hvad jeg nu nys her gav Udtryk, at det er Spørgsmaal, som fortjene og gøre Krav paa Undersøgelse og Overvejelse, henviste jeg samtidig til, at disse Spørgsmaal maatte undersøges selvstændigt i en Kommission, en ny Landbokommission. Og denne Betragtning trængte igennem. Forslaget om Adgang til offentligt Fæste i Forbindelse med Loven om Oprettelse af Husmandsbrug blev taget tilbage. Fra alle Sider erkendte man det rigtige i min Betragtning, og man ventede, at jeg da vilde indløse det, jeg havde stillet i Udsigt, ved til sin Tid at stille Forslag om Nedsættelse af en saadan Kommission. Det er det, jeg har gjort nu i denne Samling gennem dette fra Folketinget fremsendte Lovforslag om Nedsættelse af en Landbokommission, der har til Opgave at overveje disse forskellige Forhold, som jeg her har antydet, og som ere nærmere og præcist angivne i Lovforslagets § 2, hvor det hedder: „Kommissionen har til Opgave at afgive Betænkning: a) om en ny Lovgivning vedrørende Landbrugets Kreditforhold, b) om Former for Adgang til Brug af Jord, som er i offentligt Eje, og c) om mulige Ændringer i Ekspropriationslovgivningen”. Kommissionen skal bestaa af 15 Medlemmer, hvoraf Rigsdagen vælger de 8, nemlig hvert Ting 4 og Landbrugsministeren 7, deriblandt Formand og Næstformand. Endvidere kan Landbrugsministeren efter Indstilling af Kommissionen udnævne yderligere 2 Medlemmer, saaledes at Kommissionen kommer til at bestaa af højst 17 Medlemmer. Det beror altsaa paa Kommissionen selv, om den ønsker at supplere sig med 2 Medlemmer, et Ønske, der naturligen

kan fremgaa af den Erfaring, der vindes ved, at man i Henhold til Bestemmelsen i § 3 har tilkaldt specielle sagkyndige, og finder, at disse sagkyndiges Medvirken er af en saadan Betydning, at det er ønskeligt at knytte dem fastere til sig. I saa Tilfælde kan man gøre Indstilling til Ministeren om at supplere sig med 2 eller 1 Medlem, der da udnævnes af Ministeren. Endelig er der de almindelige Bestemmelser, der findes i ethvert Forslag vedrørende Nedsættelsen af en Kommission, nemlig om Diæter, Rejsegodtgørelser og lignende, men disse Bestemmelser finder jeg ikke Anledning til at opholde mig ved.

Forslaget bestemmer, hvilke Opgaver Kommissionen skal beskæftige sig med, hvorledes dens Sammensætning skal være, og at den, efter at den har tilendebragt sine Overvejelser og Undersøgelser, skal afgive Betænkning til Regering og Rigsdag. I denne Betænkning kan der jo være udformet positive, bestemte Forslag.

Der tangeres her Spørgsmaal, der ere af saa afgørende Betydning for Fremtidens politiske Arbejde, at ingen Politiker kan skyde dem fra sig og sige: det er noget, der antagelig ikke kommer mig ved. Som allerede fremhævet i sin Tid i Folketinget har jeg ment det rigtigst, at der blev givet Lejlighed til, at disse Spørgsmaal bleve gjort til Genstand for et forberedende Arbejde, saaledes at den enkelte, naar han under Ansvar skal tage Stilling til disse Sager, kan gøre det fordomsfrit og uden at være hildet af en ensidig agitatorisk Paa-virkning — den, som der saa vist ikke er for lidt af. Jeg har haft den Tilfredsstillelse, at dette Forslag er mødt i Folketinget med fuld Tilslutning fra alle Partiers og Grupper Side. Jeg har taget det som et godt Varsel om, at Forslaget ogsaa her i dette høje Ting vil blive mødt med Velvillie og Tilslutning. Under alle Omstændigheder anbefaler jeg Sagen til det høje Tings Velvillie og hurtige Fremme.

Piper: Den højtærede Landbrugsminister har allerede angivet, hvad der har givet Stødet til denne Kommissions Nedsættelse, nemlig de Forhandlinger, der gik forud for den sidste Revision af Husmandsloven, i Samlingen 1908—09. Spørgsmaalet er jo i sig selv aktuelt ikke blot her i Landet, men i mange Lande. Spørgsmaalet er, hvorledes flere kunne komme i Besiddelse af Jord, og hvorledes man — hvad der staar i Forbindelse hermed — kan beskæftige Befolkningens Tilvækst, og særlig har dette Betydning her i vort Land, hvor der jo i